

Egy fiatal hokis, aki minden tekintetben példaképül szolgálhat

2014 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A kétszeres Leveles Kupa győztes jégkorongozó, Erdély Csanád már a tavalyi szezonban bemutatkozhatott az osztrák bajnokságban, az EBEL-ben, ám idén akár még több mérkőzésre is számíthat.

A Fehérvár csapatával két éves profi szerződést kötő támadóra még az U20-as csapatban is vár feladat, valamint a magyar junior válogatottban is, amely a decemberi, dunai divízió 1/B. világbajnokságra készül. Korábban a szakemberek Csanádot tartották az egyik legesélyesebbnek arra, hogy a tengerentúlra, akár az NHL-be kerüljön. Ez egyelőre még várat magára, de ahogy mondani szokás; ami késik, nem múlik!

Amikor a korosztályos válogatott szakvezetésének tagjaitól érdeklőztem, ki lenne a mai fiatal hokisok közül a leginkább érdemes rá, hogy mind sportteljesítménye, mind emberi tulajdonságai alapján példaképpül állítsuk a többi fiatal elé, egyöntetűen Csanádot javasolták.

A még csupán idén április 5-e óta nagykorú hokissal a káposztásmegyeri jégpalotában két, Szlovénia elleni felkészülési meccs között beszélgettünk.

- Először is; az olvasók közül talán nem mindenki tudja, mi is az Leveles-trófea és mivel is érdemelted ki ezt a díjat?

- A Leveles Kupa a legjobb ifjúsági játékosnak járó díj. Nevadója Leveles György, a tragikus sorsú válogatott csatár, aki még 1965-ben, 18 évesen, a felnőtt válogatott egyik edzésén olyan balszerencsésen esett el a jégen, hogy társa korcsolyájának hátsó része súlyosan megsértette a jobb szemét, amelyre sajnálatosan megvakult, majd miután edzőként visszatért a jégpályára, 1972-ben fiatalon, 25 évesen elhunyt.

Annak idején a mi, 1995-96-ban született játékosokból álló korosztályunkra várt az a feladat, hogy megállítsuk, mi több visszafordítsuk azt a folyamatot, amely korábban oda vezetett, hogy az U18-asok között bizony kiesett a magyar válogatott a vb-n a divízió 2-be, ami hát – ne szépítsük – a negyedik vonalat jelenti. Viszont örömmel újságolhatom, hogy 2013-tól kezdve előbb a divízió 2-ben, majd a divízió 1/B-ben is sikerült az első helyen végeznünk, így pillanatnyilag ezen a téren, közvetlenül a 10 válogatottat felvonultató világelit mögött helyezkedünk el.

Gondolom, hogy a szakemberek első sorban az e két világversenyen nyújtott teljesítményem alapján ítélték oda nekem ezt a díjat a 2012-13-as és a 2013-14-es szezon végén is, erre pedig meglehetősen büszke vagyok!

- Dunaújvárosban születél, tudjuk, hogy milyen komoly dolognak számít arrafelé a hoki. Ott aztán egy fiúnak igen jó esélyei vannak rá, hogy a jégkorongot válassza. Mégis, hogyan kezdődött?

- Egyáltalán nem volt ez olyan nyilvánvaló, sok sportágat kipróbáltam, úsztam, tornáztam, aztán végül meglehetősen vicces körülmények között kezdtem el a jégkorongozást. Óvodásként ugyanis nem szerettem a délutáni alvásokat, a hokis előkészítő korosztály edzései pedig épp' ezen csendes pihenők idejére estek. Meglehetősen sportos szüleimnél sikerült elérnem, hogy szunyókálás helyett akkor inkább elkezdjem látogatni a jégkorongedzéseket.

- A Te szempontodból a legjobbkor jött létre Magyarország első jégkorong akadémiaja. Hogyan kerültél át Fehérvárra? Vagy ez a váltás számodra nem is volt kérdés? Említetted, hogy szüleid "sportosak". Kéne mennyire támogatottak a döntéseid meghozatalában?

- Igen, pont jókor jött létre ez a bizonyos akadémia az én szempontomból is. Igazából Újvárosban már nem lett volna az én korosztályomban egy olyan ütős gárda, szerettem volna bajnokesélyes csapatba kerülni és erre jó lehetőség kínálkozott Székesfehérváron. A szüleim természetesen támogattak a döntésemben. Ugyanakkor sajnálták, hogy kicsit távol leszek az otthonomtól. Igazából úgy 2-3 hetente tudok hazamenni egy-egy napra. Összességében azonban már megszoktam ezt a fehérvári életet. Jelenleg albérletben lakom egy gyermekkori barátommal és játékosársammal Hamvai Szilárddal. **- A tavaszi, székesfehérvári, U18-as, divízió 1/B. világbajnokságon – ahogyan arról már volt szó – olyan eredményt ért el a válogatott – melynek egyik vezére voltál – hogy sokan erre a korosztályra építik a magyar hoki jövőjét, akár felnőttszinten is. Mekkora terhet jelent ez számotokra? Vagy a nagy elvárások akár még jobb teljesítményre sarkallhatnak benneteket?**

- Áprilisban, Fehérvárott életem egyik legjobb hetét zártuk, amikor megnyertük a vb-t és feljutottunk a legjobb 16 közé. Igen, tudok, tudunk róla hogy sokat várnak tőlünk majd felnőttszinten is, de ehhez az egészséges nyomáshoz már hozzá szoktunk. Tudjuk kezelni!

- Akár még újabb osztályt/osztályokat is lehet ugrani? Talán lehet cél egy tartósabb szereplés a világelitben?

-Természetesen mindig van feljebb. Ugyanakkor a realitások talaján kell maradni. Valóban van sansz a világelitben való hosszabb távú szereplésre, de ehhez csakis a 3-4 esztendeje kiválóan működő utánpótlás korosztályok megfelelő továbbképzése, menedzselése adhat alapot!

- Egy fiatal magyar hokis számára gondolom, klubszinten egy "nagy dobantás" az EBEL-ben, a nemzeti csapatban egy A-csoportos szereplés, netán egyszer egy olimpia, egyéni karrierjében egy KHL-es vagy NHL-es szerződés lehet az elérendő cél? Ezek közül vajon mi lehet a nemcsak elérendő, de elérhető is? Nyilván vannak álmaid. Mi válhat valóra ezekből az álmokból?

-Nyilvánvalóan ez nem egy, hanem két- vagy több lépcsőfokot is jelent! Én most úgy gondolom, hogy képes leszek meglépni ezt, viszont ehhez elengedhetetlen az alázat és a kemény munka, melyeknek a mindennapi életem részeivé kell, hogy váljanak. Személy szerint én igenis reálisnak tartom, hogy egy nivósabb bajnokságban kössék majd ki. Még az NHL -t sem tartom elérhetetlennek. De ne szaladjunk ennyire előre! Igyekszem mindig csak a következő szezonra fókuszálni.

- Egy, lényegében még kamasz sportoló hogyan tudja összegyeztetni a hivatásos sportolást, a tanulással? Meg hát persze nyilván vannak szórakozási igényei is. Mi mindenre jut-, illetőleg kell, hogy jusson idő, a jégkorong mellett?

-Nem tagadom, nem egyszer, de nem is lehetetlen. Én éppen most, szeptemberben kezdem el tanulmányaimat a Kodolányi János iskolán gazdaság és management szakon. Úgy gondolom, muszáj már csak a megítélésem szempontjából is egy diploma megszerzése és emellett számos élettapasztalatot is szerez az ember a 3 év tanulás során.

Klubcsapata a Fehérvár AV19 szerelésébe

- Ha teszem azt 15 vagy 20 év múlva ugyanígy leülnék beszélgetni, Erdély Csanád mikor mondaná azt, hogy "Igen, elégedett vagyok a sportpályafutásommal, elértem azokat a célokat, amiket magam elé tűztem"?

-Érdekes kérdés! Én akkor lennék elégedett, ha egy komoly sérülésektől mentes pályafutást tudhatok majd magam mögött és játszhattam az NHL-ben vagy legalább egy nagyon magas nivójú európai bajnokságban.

Juhász Attila

A szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ez a pályamű szerepel a Média a tehetségekért Díj közönségsvavazásán. Legyetek kedvesek támogatni "lájktokkal" magazinunk egyik szerzőjének írását. A Sport kategóriát kiválasztva találjátok meg szerzőnk írását.

Megtiszteltetlek szavazataitokat a következő linken adhatjátok le facebook profilotok használatával 2014. november 15.-ig:

[Média a tehetségekért díj szavazás](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
